

رېڼوييه بچوکه کهی من

له نیوه شه ودا له خه و راپه رپیم، دهنگیک دهات که له وه پینی سهگ دهچوو. هه ستام و له په نجره که وه سهیری دهره وه م کرد. له خواره وه له بهر رووناکیی مانگه شه ودا، له سهر به فراهه کی پارچه سپیبه کان، رېڼويیه که وه ستابوو دهیلورانند.

بیستبووم که کلکیکی دریژی هه یه، له شی بچووک و دهمی دریژو باریکه. ئەم سیفه تانه ی هه موو تیدابوو. بیستبووم که دهلورینیت، تارادهیه که وه که سهگ.

به یانیی ئەو شه وه، یه کیک له هاوړیکانم پیکه نی و وتی: «خوزگه لاسایی سهگت ده کرده وه، بهم شیوه یه دهرساو رایدیکرد.»

یه کیکی تر وتی: «نه گهر لایتیکی گهره ی به هیزت هه بوایه و بتدایه له ناو چاوی، دهنتوانی به زیندویتی بیگرت.»

که سیکی تریش وتی: «ده بوایه تفهنگت هه لبرتایه و راوتبکرایه، کلک و پیسته که ی زور گرانه.»

به لام من چه زنده کرد رېڼويیه که سهری به رزبکاته وه و بمبینیت که له پشت په نجره که وه سهیریده که م و ته نیا به بینینی زور خوشحالبووم.

